

finder jeg, at det er urigtigt, at Præsterne ved Siden deraf skulle have Lov til at modtage Honorarer for kirkelige Handlinger, eller Gaver, som de kaldes i Forslaget. Det System med at hde Præsterne Gaver eller særlige Honorarer er i stor Mistredit ude i Befolkningen; jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt den Opsættelse er rigtig, der gør sig gældende hos Befolkningen, at de, der betale lidt, behandles paa en anden Maade end de, der betale meget. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg skal blot anføre, at den Tanke er til Stede og bliver i meget væsentlig Grad støttet ved det System, efter hvilket Betalingen erlægges for kirkelige Handlinger. Hvis man nu sætter Præsterne paa fast Løn og oven i Købet paa en rigelig, fast Løn, og saa desforuden giver dem Tilladelse til at maatte modtage Honorarer eller Gaver, hvad man nu vil kalde det, ser jeg ikke rettere, end at man paa mange Omraader vil beholde væsentlig de samme Forhold, som man nu har, og for saa vidt den Forskel er til Stede, som man paastaar, der skal være til Stede, vil man i Fremtiden bibeholde den; og den Forargelse, der paa mange Maader følger deraf, vil man altsaa vedblive at beholde.

Det var særlig disse enkelte Punkter, jeg vilde udtale mig om med Hensyn til Lovforslagets specielle Indhold, det var altsaa ikke at komme dybt ind paa mange af Lovforslagets Enkeltheder. Men i det store og hele er jeg som anført mod Lovforslaget. Jeg finder, at der er mangfoldige Omraader, hvor Staten burde støtte i en ganske anderledes Grad, end den gør for Djeblisset. Da vi havde Finansloven her til første Behandling, saaledes som den blev oversendt til os fra Folketinget, fandtes der i den et Par Anmærkninger om Statstilskud til Sygekasser og om Statstilskud til Alderdomsforsørgelse. Disse Anmærkninger gik ud paa, at hvad der blev til overs det ene Aar af Statens Bidrag skulde anvendes det næste Aar. Det vilde man her ikke paa nogen Maade gaa ind paa. Jeg finder, at netop paa de to Omraader er der god Grund til for Staten at hde afskilligt mere end det, den nu hder. Jeg vil dernæst henvise til den store Nødsstilstand, der er blandt Befolkningen, som navnlig har vist sig i denne Vinter gennem den store Arbejdsløshed, der var virkelig mangfoldige Omraader, hvor disse Tilstande kunde lindres fra Statens Side, og hvortil Staten kunde bruge sine Midler i Stedet for at hde den til Kirkebygninger, hvortil der efter min Mening ikke er nogen Trang, og jeg vil heller ikke være med til at tilpligte Kommunen

til at give det Bidrag, som Lovforslaget tillægger, at Kommunen skal hde. I den Henseende er jo ganske vist Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse gaaet ind paa at hde de 50,000 Kr. Men jeg er af den Overbevisning, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har der handlet i Modstrid med, hvad den store Del af Befolkningen i Kjøbenhavn ønsker og er gaaet uden for det Mandat, som de have til at handle paa Befolkningens Vegne, hvilket nok Stemmegivningen ved de forestaaende Borgerrepræsentantvalg skal vise, men rent bortset her fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Stilling, foreligger Sagen jo her som et Lovforslag, vi skulle stemme over, og vi behøve altsaa ikke at spørge om, hvilken Stilling Kommunalbestyrelsen har taget dertil eller ikke. Jeg vil da rent bortset fra, hvorledes Kommunalbestyrelsen har udtalt sig, sige, at disse 50,000 Kr., som her forlanges hdede af Kjøbenhavns Kommunekasse, vil jeg ikke være med til at slaa fast som Bidrag fra Kommunen. Kommunen klager over Mangel paa Penge, den forlanger ny Skatter, den klager over ikke at kunne skaffe Hospitalsplads; og at den ikke kan bære Udgifterne ved sit Skolevæsen. Man ser Aar efter Aar krysende, forfulgte Børn, der ikke ere i Stand til at kunne modtage Undervisning paa Grund af den Nød, de lide. Der er Opgaver for Kommunen at løse, som den burde anvende sine Midler til. Saalænge den ikke har gjort det, og saalænge der staar saa meget Kæft af det, som Staten efter min Mening burde bruge sine Midler til, vil jeg ikke paa nogen Maade være med til, at enten Staten eller Kommunens Kasse skal hde noget Bidrag til, hvad der her forlanges, og heller ikke vil jeg være med til at paalægge Beboerne paa den Maade, der her foreslaas. Jeg ser ikke rettere end, at naar denne Paaligning foretages, udskrives der ogsaa Penge hos andre Folk end dem, der høre til Folkekirken. Det er kun de anerkendte Trossamfundets Medlemmer, som kunne blive fri for at betale; de andre skulle betale, selv om de ikke høre til Folkekirken. Jeg lægger ikke nogen Vægt paa, om Midlerne, som de komme til at hde, komme til at gaa til andre Formaal; det bliver jo nærmest en Slags Mulk, som disse Folk komme til at betale, fordi de ikke høre til Folkekirken. Det kan jeg altsaa ikke være med til. Jeg mener, at skal denne Sag fremmes, skal den fremmes ad Frivillighedens Vej; der skal vise sig en Trang i Befolkningen til saadanne Kirkebygninger, og den skal vise sig paa den Maade, at de frivillig skaffe de Midler til Beje, der behøves, og hvis man